

In dit nummer:

Vrijwillige zorg

**Aan de slag met de nieuwe
Wet zorg en dwang**

4

Ekoplaza

**Fijne werkplek voor
Gerjanne**

8

CLIËNT AAN HET WOORD

Jannet

Hoe lang woon je bij de Rozelaar?

Ik woon sinds 2005 op woonlocatie Iris.

Wat doe je op dagbestedingsgroep Trosroos?

Van alles. Ik sorteer ringetjes en kraaltjes op kleur. Ook schilder ik en doe ik graag boodschappen voor de soep. Snoezelen, zwemmen en paardrijden bij Manege zonder Drempels vind ik ook heel leuk.

Wat doe je het liefst?

Samen met mijn twee zussen koffie-drinken of op pad. Of met de groep op zondag naar de sing-in in de kerk. En thuis orgelmuziek luisteren.

Wat is je favoriete eten?

Boerenkool met worst of een gehakt-bal. Of bami.

Wat is je lievelingsvakantie?

Ik ga altijd met een groepsreis mee. Ik geniet van het uitslapen, zwemmen, lekker eten en winkelen.

Waar droom je van?

Ik wil graag trouwen. In een jurk met sluier en met bloemen en taart.

IN DIT MAGAZINE

Cliënt aan het woord	2
Column	3
Vrijwillige zorg	4
Het gewone leven	7
De MiddenIn	8
Rozelaar in beeld	10
Vrijwilliger	12
Feiten & Tips	14
Een Rozelaartje	16

COLOFON

Redactie: Annemarie Erkes
Janette Koot
Jeannette Bos
Philip Miedema
Linda van Beek
Elsamarie Groenendaal
Gaby Methorst
Nico Vonder
Liedewij van de Wetering

Fotografie: Marijn Fidder

Teksten: Jeroen Fidder

Vormgeving: Treffend & Co

Drukwerk: Verloop drukkerij

Column

In mei vieren we dat Nederland 75 jaar geleden bevrijd is. Vrijheid van overheersing, vrijheid van dwang. Daar zijn we blij om en daar zijn we dankbaar voor. Als je leeft in vrijheid en niet meer gedwongen wordt mag je zelf kiezen. Maar wat kies je dan? Een schoolvakantie van zes weken is heerlijk, maar aan het eind van de vakantie ben je toch weer blij dat je naar school mag. Weer structuur in de dag, andere kinderen ontmoeten en samen spelen. Met vrijheid moet je goed omgaan, maar dat is nog niet zo gemakkelijk.

Sinds begin van dit jaar is de Wet Zorg en Dwang van kracht.

Het is goed dat we voor elkaar zorgen als dat nodig is, maar de basis van zorgverlening moet vrijwilligheid zijn. Soms denken we te weten wat goed voor de ander is zonder dat te vragen en zonder voldoende na te gaan wat de gevolgen daarvan zijn. De afgelopen maanden hebben we binnen de Rozelaar gekeken welke zorg we verlenen die niet vrijwillig is. Als die zorg ook niet nodig is stoppen we er mee. Als die zorg wel heel erg nodig is dan spreken we er met elkaar over en gaan er heel

zorgvuldig mee om. Vrijheid is een groot goed.

Maar wat doe je met die vrijheid? In deze erbij: zien we daar mooie voorbeelden van. De deelnemers van Klaver4 zoeken elkaar op om samen te zijn. Vrijwilligers kiezen ervoor om een deel van hun tijd te helpen. Bedrijven maken vrijwillig een plekje vrij voor een jobcoachplek. Samen vullen ze de vrijheid in. De vrijheid om er voor elkaar te zijn.

Philip Miedema
Raad van Bestuur

Aan de slag met de nieuwe Wet zorg en dwang

ALLEEN ONVRIJWILLIGE ZORG ALS HET ECHT NIET ANDERS KAN

Ongemerkt passen we in de zorg en begeleiding vrijheidsbeperkende maatregelen toe. Van een veiligheidshekje voor het bed en rustgevendende medicatie tot het afgeven van de telefoon op de dagbesteding. Als de cliënt dit niet wil, dan is er sprake van onvrijwillige zorg. De nieuwe Wet zorg en dwang (Wzd) die sinds 1 januari 2020 van kracht is beschermt de rechten van onze cliënten. Dat vraagt iets van onze organisatie en onze medewerkers. We moeten nóg bewuster omgaan met maatregelen en dat is goed. Sinds mei vorig jaar zijn we druk bezig om de medewerkers bewust te maken en anders te laten kijken en denken.

De Wet zorg en dwang regelt de rechten bij onvrijwillige zorg van mensen met een verstandelijke beperking en mensen met een psychogeriatrische aandoening (zoals dementie). Het uitgangspunt is dat iemand met een verstandelijke beperking recht heeft op zorg waar hij/zij het mee eens is. Is er toch meer nodig, dan moeten we eerst op zoek naar een vrijwillig alternatief, met behulp van het stappenplan Wzd. Alleen als het echt niet anders kan, mogen we onvrijwillige zorg toepassen. Bijvoorbeeld omdat de cliënt een gevaar vormt voor zichzelf of voor een ander. Het is dus: 'Vrijwillige zorg, tenzij er sprake is van (risico op) ernstig nadeel en er geen vrijwillige alternatieven zijn'.

Bewustwording bij medewerkers

Beleidsmedewerker Gerike Nagel: "De wet is een grote verandering, dus we konden niet vroeg genoeg beginnen met het kweken van bewustwording bij medewerkers. In een werkgroep ontwikkelden we ideeën. We creëerden het cartoonpoppetje Willie, medewerker van de Rozelaar. In de eerste week van mei 2019, de

bevrijdingsweek, kregen alle teams een startpakket. Hierin zaten een poster met Willie en de tekst 'geef vrijheid door', lolly's, een windmolentje en kaarten. Hierop stonden prikkelende spreuken zoals: 'Ik wil zelf weten of ik voetbal kijk.' En: 'Jij gaat zeker ook braaf naar bed, al heb je geen slaap'. We legden nog niet de link met de wet. De teams wisten dus niet waar het vandaan kwam en wat ze ermee moesten. Het was bedoeld om te prikkelen."

Nulmeting voor iedere cliënt

In juni 2019 werden teamleiders en gedragskundigen gevraagd om voor iedere cliënt een nulmeting te doen. Dit aan de hand van een overzicht van vormen van vrijheidsbeperking én een schema dat ze voor iedere cliënt moesten invullen. De teams hoefden hier nog niets mee te doen, ook dit was bedoeld voor bewustwording. De ingevulde schema's gaven ons wel meer inzicht in wat er speelde."

• "Geef vrijheid door"

VRIJWILLIGE ZORG

De 'Wzd-week' met trainingen

De actie kreeg in de eerste volle week van januari een vervolg met de Wzd-week. "Elk team kreeg van ons een training over de wet. Bij binnenkomst moesten medewerkers hun telefoon inleveren. Sommigen wilden dat niet. Tijdens de training konden we daar mooi op terugkomen. Zo'n vorm van vrijheidsbeperking roept emoties op, ook bij onze cliënten. We bespraken casussen en bedachten alternatieven voor onvrijwillige zorg. Medewerkers kwamen al snel met veel ideeën over hoe het anders zou kunnen. Eén brainstormsessie kan je al heel anders laten kijken."

Zorgplannen evalueren en aanpassen

De vraag is: hoe nu verder? Gerike: "De zorgcoördinatoren gaan in 2020 alle zorgplannen van alle cliënten evalueren. Bij elke vorm van ondersteuning moeten ze beoordelen of er misschien sprake is van onvrijwillige zorg. Lijkt dat het geval, dan volgt een overleg met de cliënt zelf, diens ouders of verwante en de gedragskundige. Zelf ben ik bezig om het beleidsplan Wzd te integreren binnen de organisatie'. Verder kunnen medewerkers met vragen en dilemma's binnenkort terecht bij de werkgroep. Dat is belangrijk, want het gaat niet om een eenvoudige aanpassing, maar om een andere manier van denken, kijken en

doen. De wet vraagt van ons dat we periodiek evalueren met meerdere disciplines. Dat doen we nu ook al deels, maar nog niet gestructureerd. De wet dwingt daartoe en dat is goed."

Volgens Gerike komt de Wet zorg en dwang op een goed moment voor de Rozelaar. "De wet sluit namelijk goed aan bij Triple C, waarvan we in 2019 het scholingstraject hebben afgerond. Deze visie en methodiek houdt in dat we er onvoorwaardelijk zijn voor een cliënt en aansluiten bij de persoonlijke behoeften, zodat die zich kan ontwikkelen. Daarbij hoort in principe geen onvrijwillige zorg. De uitgangspunten komen dus overeen."

Groetjes,
Willie

Heb jij thuis ook een personeels-toilet?

Groetjes,
Willie

Jij gaat zeker ook braaf naar bed, al heb je geen slaap?

Groetjes,
Willie

Eet jij thuis nooit bij de televisie?

Groetjes,
Willie

Geef vrijheid door!

Wet Zorg en Dwang op weg naar vrijwillige zorg

Groetjes,
Willie

Gaby Methorst, ambulante coach:

"Klaver4 zorgt voor waardevolle onderlinge contacten"

Twee jaar werkt Gaby Methorst inmiddels bij de Rozelaar. Als ambulante coach ondersteunt ze mensen met een licht tot matig verstandelijke beperking. Ook is ze kartrekker van Klaver4. "Er ontstaan steeds meer waardevolle contacten tussen de deelnemers."

Klaver4 is een plek waar mensen met een licht tot matig verstandelijke beperking komen om elkaar te ontmoeten en om op een ontspannen manier samen te leren. Het gaat om mensen die zelfstandig wonen of op het punt staan om dat te doen. De jongste is 23, de oudste in de 70. De deelnemers koken en eten samen en doen allerlei activiteiten. Ze ervaren hier dus het gewone leven samen met anderen. De Rozelaar begon vijf jaar geleden met Klaver4, omdat de ambulante coaching proefde dat de deelnemers moeite hadden met sociale contacten en zich daarin wilden ontwikkelen."

Koken, eten en activiteiten

Ging het in het begin nog om vier deelnemers, nu zijn dat er negen. Ze komen elke twee weken op woensdagavond bijeen op locatie het Geldersch Erf. "Samen met één cliënt doe ik om 4 uur boodschappen. Vanaf 5 uur komt iedereen binnen en gaan we koken en gezellig samen eten. Dit alles ook met hulp van vrijwilligers. Daarna doen we een activiteit: van een

Het gewone leven

cursus zelfverdediging en informatie over voeding tot buiten voetballen of wandelen in het Schaffelaarse Bos. Ook knutselen we vaak. Zo maakten we pas allemaal een naambordje voor bij de eigen voordeur." Vanwege de grote behoefte, wordt er nu proef gedraaid om Klaver4 wekelijks aan te bieden. Dan is er ook weer ruimte voor een aantal nieuwe deelnemers.

Een leuk stel mensen

Gaby merkt dat Klaver4 effect heeft. "Iedereen mag zichzelf zijn en voelt zich vertrouwd. Het is een stel leuke mensen en er ontstaan steeds meer mooie contacten. Zo zijn er mensen die weleens met de trein ergens naartoe gaan en samen een leuke dag hebben. Ook komen er mensen bij elkaar op de koffie. Anderen gaan samen naar de film of knutselen samen. En als iemand ergens mee zit, is er ruimte voor een 1-op-1-gesprek. Een extra moment naast de individuele ambulante coaching."

Ekoplaza in Barneveld

Fijne werkplek voor Gerjanne

– stonden hiervoor open. “Bij ons was net een ander meisje met een beperking gestopt, dus we hadden al ervaring. Gerjanne draaide een paar keer mee en dat ging goed. Inmiddels werkt ze alweer ruim 7 jaar bij ons. Daarnaast werkt ze nog steeds bij de Rozerie, want ook dat bevalt haar nog steeds heel goed.”

Vast werkrooster

Elke donderdag om kwart over negen komt Gerjanne met de taxi aan bij Ekoplaza. Klokslag half 10 begint ze met werken. De ene week begeleidt Lianne haar, de andere week Ria. “Gerjanne heeft een vast werkrooster”, vertelt Lianne. “Ze begint altijd met het inruimen van de zuivelproducten in de winkel. Daarbij is het belangrijk dat ze goed op de houdbaarheidsdatum let. Daarna gaat ze meestal vakkenvullen. Dat is haar grootste taak. Tussendoor zet ze koffie. Na de lunch doet ze allerlei schoonmaakwerk. Om half 3 zet Gerjanne een laatste kop koffie voor de collega’s. Om drie uur zit haar werkdag erop.”

Elke dag is anders

“Ik vind het fijn bij Ekoplaza,” aldus Gerjanne, “hier heb ik eigen verantwoordelijkheden.” Lianne: “Ze komt hier in aanraking met mensen zonder beperking.” Lastig voor Gerjanne zijn soms de vele prikkels. Elke dag is anders. Soms is het ineens heel druk met klanten of komt er een vertegenwoordiger langs. En pas hadden we een proeverij. Als Gerjanne overprikkelt raakt, dan signaleren we dat en houden we daar natuurlijk rekening mee. Ze moet dan even rustig aan doen.” Lianne en haar collega’s begrijpen dat ze geduld moeten hebben. En dat Gerjanne is

gebaat bij duidelijkheid en grenzen. “Gerjanne brengt een dynamiek en gezelligheid mee die heel leuk is. Het zorgt voor een andere werksfeer. We hebben geen opleiding in het begeleiden van mensen met een

de afgelopen jaren gegroeid als mens. “Dat komt denk ik vooral omdat Gerjanne verantwoordelijkheid krijgt in het werk. Er wordt iets van haar verwacht en dan kan ze laten zien wat ze kan. Ze telt mee in de samenleving

en dat is belangrijk.”

Ook Lianne vindt het leerzaam om te werken met Gerjanne. “Ik heb geleerd om buiten de kaders te denken.

Eigenlijk hebben we

natuurlijk allemaal wel een beperking.

En het past ook wel bij onze winkel, dat sociale aspect.

We gaan er dus beslist mee door.” Jobcoach Edwin is altijd bereikbaar voor een overleg. En hij komt ieder jaar langs om de voortgang te bespreken.

“Het sociale aspect past bij onze supermarkt”

beperking, maar het gaat prima. Soms is het even pittig, maar het is minder spannend dan je misschien denkt.”

Gegroeid als mens

Jobcoach Edwin is altijd bereikbaar voor een overleg. En hij komt ieder jaar langs om de voortgang te bespreken. Volgens Edwin is Gerjanne

Werken bij een echt bedrijf is leuk. Je ontmoet allerlei mensen en je leert nieuwe dingen. En je staat middenin de samenleving. Neem nu Gerjanne, cliënt van de Rozelaar en woonzaam in woonlocatie de Vlinder. Elke donderdag werkt zij in de biologische supermarkt Ekoplaza in Barneveld. Ze doet er allerlei werkzaamheden. Dat is leerzaam en leuk voor Gerjanne. En ook haar collega’s en de klanten waarderen het dat Gerjanne er werkt. “Ze brengt een andere gezelligheid mee.”

Gerjanne werkt sinds eind 2012 bij Ekoplaza. Daarvoor had ze veel ervaring opgedaan bij de Rozerie. Dat is de lunchroom van de Rozelaar aan de Langstraat in Barneveld. Toen ze klaar was met haar stage, wilde ze graag een volgende stap zetten en meer verantwoordelijkheid krijgen. Haar jobcoach Edwin Gorissen bracht de interesses, talenten en aandachtspunten van Gerjanne in kaart en ging op zoek naar een geschikte werkplek voor haar. Al gauw kwam Edwin uit bij Ekoplaza, dat toen nog Natuurwinkel heette. De eigenaressen – Lianne den Boer en Ria Morren

ZOEK JIJ OOK EEN WERKPLEK?

Wil jij zelf ook zo’n toffe werkplek? Of wil jij een fijne werkplek bieden voor iemand met een verstandelijke beperking? Neem contact op met onze jobcoach Edwin Gorissen.

E-mail: e.gorissen@rozelaar.nl
Telefoon: 0342 – 41 33 34

Kwaliteit van zorg

Onze cliënten staan midden in de samenleving. Ze voelen zich gezien, serieus genomen en waardevol. Het gaat om véél meer dan goede zorg. Wij vinden het belangrijk dat mensen de kans krijgen om hun steentje kunnen bij te dragen. Onze bewoners en cliënten halen waardering uit hun bijdrage aan de samenleving. Ze ontwikkelen zich. En ervaren kwaliteit van leven. Het normale leven.

De Rozelaar staat voor kwalitatief goede zorg, met onze christelijke identiteit als grondslag. We ondersteunen onze bewoners en de deelnemers van onze dagbesteding om hun talenten te benutten. We vinden het belangrijk dat zij het normale leven kunnen ervaren. Dat doen we met liefdevolle zorg en ondersteuning, veel professionaliteit en een werkwijze die wérkt.

ROZELAAR IN BEELD

Samen zijn we 100%

Samen bekijken we wat de cliënt al kan en wat hij/zij wil leren. En, hoe hij/zij graag leeft. Zo normaal mogelijk, midden in de samenleving. We begeleiden daarbij. Op het gebied van wonen, zelfzorg, vrije tijd en werken & leren. We zijn er onvoorwaardelijk. Samen zijn we 100%. We noemen deze visie: Triple C. Dat staat voor: Cliënt-Competentie-Coach. Triple C is een orthopedagogisch behandelmodel. Het bestaat uit een visie en een methodiek voor het begeleiden en behandelen van mensen met een verstandelijke beperking.

Vrijwilligster
Margreet Mateman-Van der Vliet:

“Ik word hier heel gelukkig van!”

Hoe is het om als vrijwilliger te werken bij de Rozelaar? We vroegen het Margreet Mateman. Elke maandagochtend werkt ze op dagbestedingslocatie Rozenbottel en elke donderdag afwisselend op Rozenbottel en Trosroos aan de Rozenstraat in Barneveld. Ook gaat ze zwemmen met vaste deelnemers. Het is echt een feest om hier twee keer te mogen werken in een warm bad van liefde en zorg.”

Margreet wilde graag iets voor een ander betekenen, totdat iemand haar wees op vrijwilligerswerk bij de Rozelaar. “Ik heb op drie dagbestedingsgroepen gesnuffeld en werken op groep Rozenbottel en Trosroos bleek het best bij me te

passen. De deelnemers op Rozenbottel zijn ernstig meervoudig beperkt (EMB). Ik vind het mooi om hen te helpen bij hun basisbehoeften, zoals eten en drinken. Net wat er nodig is. We zoeken bij hen naar kleine reflexen waarmee ze aangeven of ze iets wel of

niet prettig vinden. Op Trosroos is er andere interactie met de deelnemers. Ook dat is leuk. Kortom, ik ben die extra paar handen voor medewerkers. Ik heb ook meer tijd voor leuke dingen. Zoals gitaarspelen en zingen met de deelnemers.”

Elke donderdag gaat Margreet zwemmen met een deelnemer. De ene week begeleidt ze een vaste deelnemer van Trosroos, de andere week gaat het om een deelnemer van Rozenbottel. “Dat is altijd een hele onderneming, maar als we in het water liggen is het mooi om te zien wat de mensen zelf toch nog kunnen, hoe ze genieten en zich ontwikkelen. Het is mooi om onderdeel te zijn van hun leven.”

Enorm blij

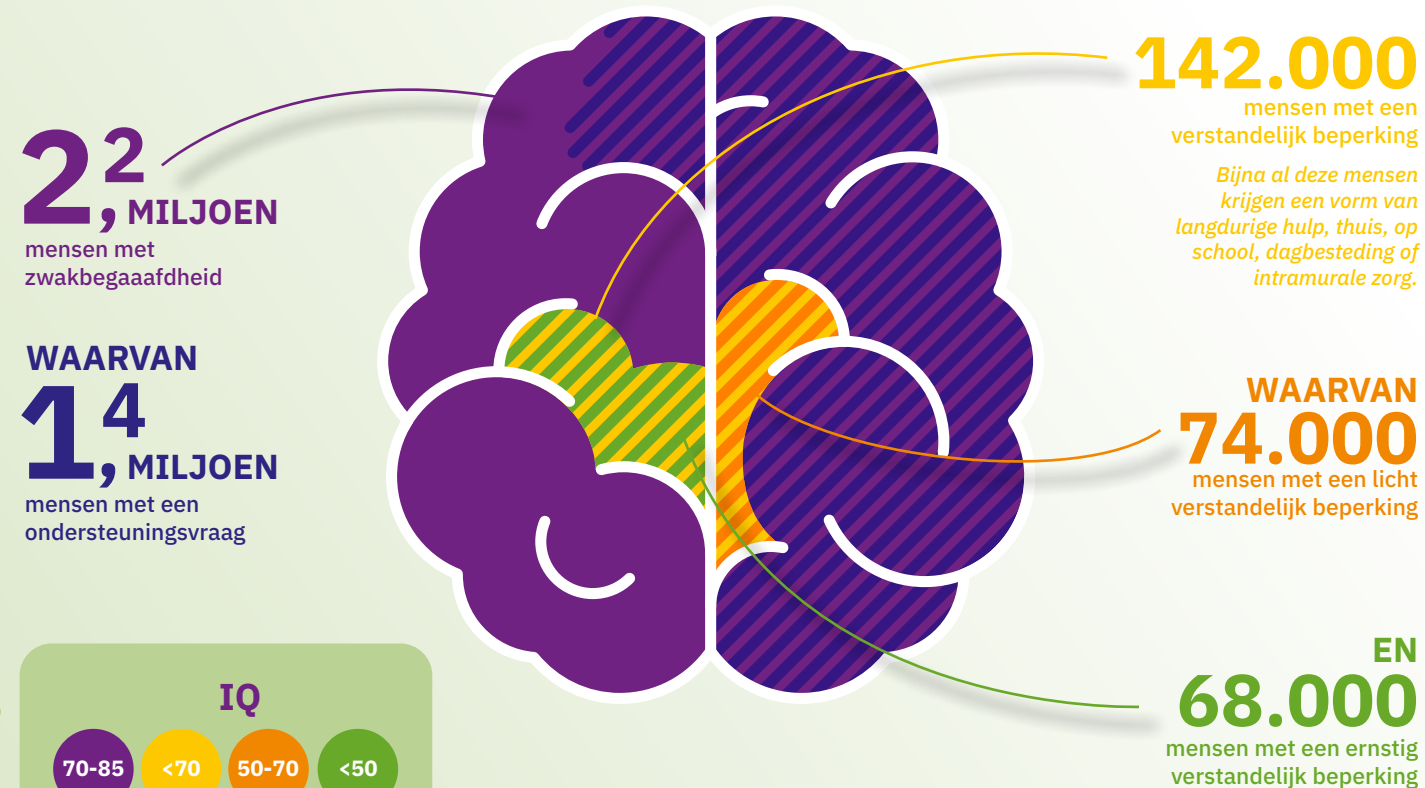
Al met al is Margreet enorm blij met haar vrijwilligerswerk. “Ik word hier heel gelukkig van. De Rozelaar is super goed voor vrijwilligers en ik voel me bijna een medewerker. Vorig jaar ben ik getrouwd en vanuit meerdere groepen waren er deelnemers en begeleiders bij het gemeentehuis. Dat was heel bijzonder.”

Vind je het belangrijk dat mensen met een verstandelijke beperking een warme plek in de samenleving krijgen? Dat ze worden gezien en gewaardeerd? En dat zij het gewone leven kunnen ervaren?

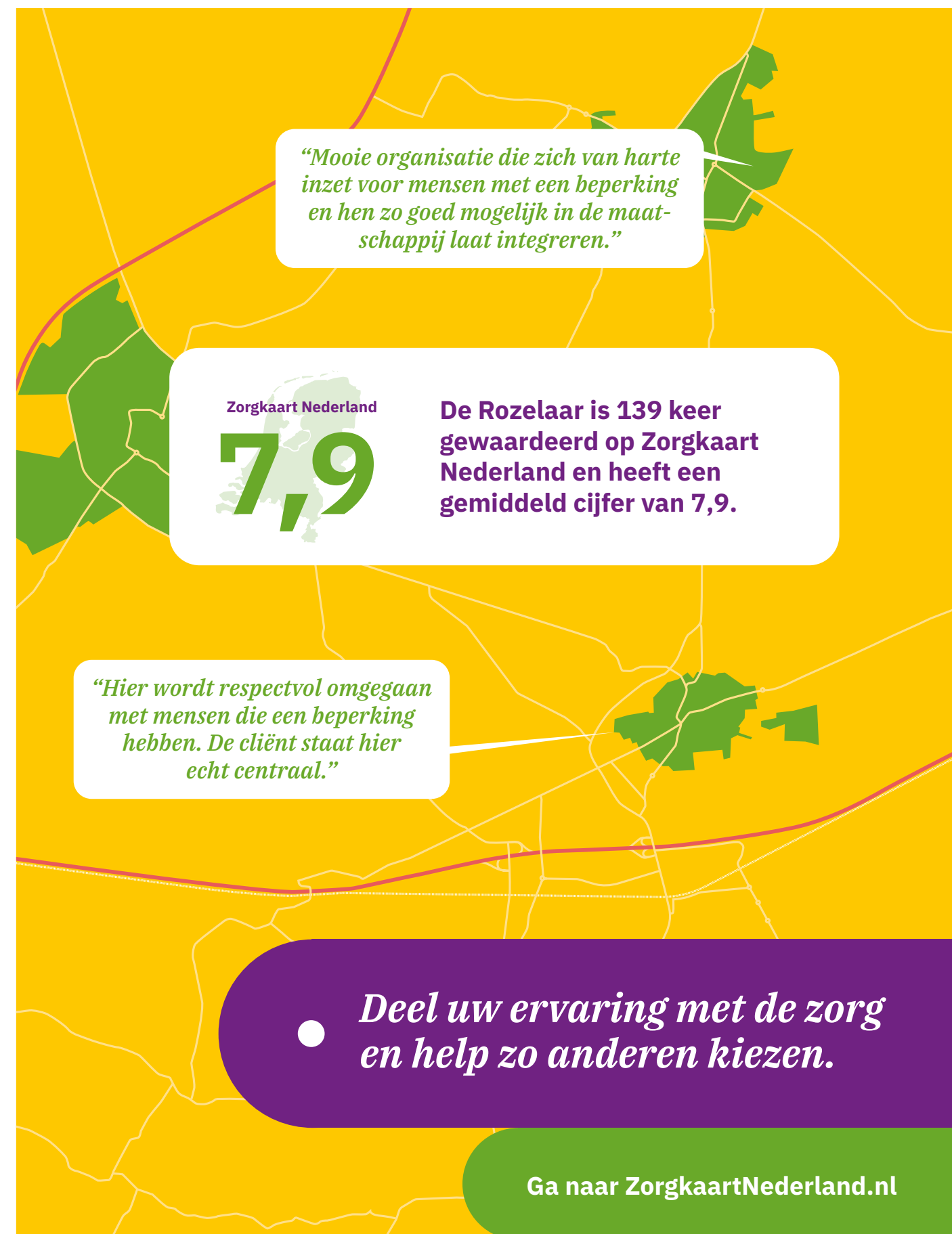
Kijk dan eens naar de mogelijkheden om te werken bij de Rozelaar, als professional of vrijwilliger. Ook stagelopen is mogelijk.

Kijk snel op onze website voor alle vacatures!

In Nederland zijn:

De dagbestedingsgroep civiel doet heel veel per week

“Hoe harder, hoe mooier”

Margriet is deelnemer op dagbestedingsgroep Rozenbottel.

Ze geniet enorm van schommelen, het geeft haar een gevoel van vrijheid.

